

Sygn. akt II K 336/19

1 Ds. 836.2019

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 31 października 2019r.

Sąd Rejonowy w Środzie Śląskiej II Wydział Karny, w składzie:

Przewodniczący: Sędzia Radosław Gluza

Protokolant: Oliwia Antkowiak

przy udziale prokuratora ---

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 31 października 2019r.

sprawy **Z. J. (J.)**

syna W. i J. z domu M.

ur. (...) w Ś.

oskarżonego o to, że:

I. w dniu 10 kwietnia 2019 roku w L. przy ul. (...) w gminie M. na drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny marki A. (...) o nr rej. (...) pomimo cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. A, B zgodnie z decyzją nr (...) (...) (...) -05/06 wydanej przez Prezydenta W. z dnia 03 lipca 2006 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi do czasu ustania przyczyn powodujących cofnięcie tych uprawnień,

tj. o przestępstwo z art. 180a k.k.:

II. w dniu 27 maja 2019 roku w (...) w gminie K. na drodze publicznej prowadził pojazd mechaniczny marki C. (...) o nr rej. (...) pomimo cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi kat. A, B zgodnie z decyzją nr (...)UP.III. (...) -05/06 wydanej przez Prezydenta W. z dnia 03 lipca 2006 roku o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi do czasu ustania przyczyn powodujących cofnięcie tych uprawnień,

tj. o przestępstwo z art. 180a k.k.:

orzeka:

I. uznaje oskarżonego **Z. J.** za winnego popełnienia zarzucanych mu czynów opisanego w pkt I i II części wstępnej wyroku, tj. przestępstw z art. 180a k.k. i za to, na podstawie art. 180a k.k. w zw. z art. 91 § 1 k.k. wymierza mu karę 100 (stu) stawek dziennych grzywny ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 10 (dziesięciu) złotych;

II. na podstawie art. 42 § 1a pkt 1 k.k. w zw. z art. 43 § 1 k.k. orzeka wobec oskarżonego Z. J. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 (jednego) roku;

III. na podstawie art. 624 § 1 k.p.k. i art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych zwalnia oskarżonego od ponoszenia kosztów sądowych, w tym opłaty i zalicza je na rachunek Skarbu Państwa.

Sędzia Radosław Gluza

UZASADNIENIE WYROKU

Na podstawie przeprowadzonego przewodu sądowego, Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny:

Oskarżony Z. J. w dniu 17 kwietnia 1986r. uzyskał uprawnienia do kierowania pojazdami silnikowymi kat A i B. W dniu 06 lipca 2005r. został mu wydany przez Prezydenta Miasta W. blankiet prawa jazdy nr (...), druk serii (...), na okres bezterminowy.

Dowód:

informacja ze Starostwa Powiatowego w Ś., k. 25.

W związku z kierowaniem pojazdem mechanicznym w stanie nietrzeźwości Z. J. w dniu 13.12.2005r. został skierowany przez Komendanta Miejskiego Policji we W. na badanie lekarskie. Oskarżony nie stawiał się na wyznaczony termin badania, w związku z czym Prezydent W. w dniu 14 lutego 2016r. wszczął postępowanie administracyjne nr (...).UP.III. (...)-05/06, zmierzające do cofnięcia Z. J. uprawnień do kierowania pojazdami. W toku tego postępowania oskarżony został w dniu 15 marca 2006r. przesłuchany w charakterze strony, oświadczając, że wydane mu prawo jazdy zostało skradzione na początku grudnia 2005r.

Dowód:

skierowanie na badanie lekarskie, k. 68

zawiadomienie o wszczęciu postępowania administracyjnego wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 66 – 67,

protokół przesłuchania strony, k. 64.

W dniu 03 lipca 2006r. Prezydent W. wydał wobec Z. J. decyzję nr (...).UP.III. (...)-05/06 o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami silnikowymi kat. A, B. Powodem wydania decyzji było niepoddanie się przez oskarżonego wymaganym badaniom lekarskim w wyznaczonym terminie. Decyzja ta została doręczona Z. J. w dniu 17 lipca 2016r. i wobec niezaskarżenia, stała się ostateczna.

Dowód:

kserokopia decyzji wraz z potwierdzeniem odbioru, k. 59 – 60.

Niezależnie od tego wobec Z. J. został zastosowany w okresie od 30 maja 2006r. do 30 maja 2009r. środek karny w postaci zakazu prowadzenia pojazdów mechanicznych, na podstawie wyroku Sądu Rejonowego dla Wrocławia – Fabrycznej z dnia 22 maja 2016r. , sygn. akt II K 310/06.

Dowód:

odpis wyroku, k. 28,

zawiadomienie o wykonaniu środka karnego, k. 51.

Oskarżony po wydaniu decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami nie przystąpił do egzaminu państwowego na prawo jazdy.

Dowód:

informacja (...) we W. z 14.06.2019r., k. 88.

Z. J. w dniu 10 kwietnia 2019r. około godz. 16.00, kierował samochodem m-ki A. (...) o nr. rej. (...). Jadąc ulicą (...) w miejscowości L., został zatrzymany do kontroli drogowej przez funkcjonariuszy Komendy Powiatowej Policji w Ś.. Oskarżony okazał policjantom blankiet prawa jazdy o nr. (...), druk serii (...).

Dowód:

zeznania świadka M. M., k. 21, 105,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. J., k. 104 – 105 a.s. oraz k. 11 – 12 akt o syn. II K 310/06.

W wyniku dokonanego sprawdzenia osoby oskarżonego w systemie policyjnym funkcjonariusze ujawnili, że w dniu 03 lipca 2006r. została wydana decyzja o cofnięciu Z. J. uprawnień do kierowania pojazdami z powodów zdrowotnych. Wobec powyższego ustaleni dokonali oni zatrzymania oskarżonemu blankietu prawa jazdy o nr. (...).

Dowód:

zeznania świadka M. M., k. 21, 105,.

W toku wszczętego dochodzenia o czyn z art. 180a k.k., Z. J. został przesłuchany w dniu 08 maja 2019r. w charakterze świadka i wobec zachodzących wątpliwości co do posiadania przez niego uprawnień do kierowania pojazdami, został mu zwrócony w tym samym dniu blankiet prawa jazdy.

Dowód:

pokwitowanie, k. 18.

W dniu 27 maja 2019r. Z. J., kierował po drodze publicznej w K. samochodem m-ki C. (...) o nr. rej. (...). Podczas przeprowadzonej interwencji oskarżony okazał funkcjonariuszom Policji z Komendy Powiatowej Policji w Ś. blankiet prawa jazdy o nr. (...), który został mu zatrzymany.

Dowód:

zeznania świadka M. M., k. 21, 105,

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. J., k. 104 – 105 a.s. oraz k. 11 – 12 akt o syn. II K 310/06.

Oskarżony Z. J. ma 59 lat, jest rozwiedziony, utrzymuje się z zasiłku dla bezrobotnych w wysokości 700 zł. Nie był leczony psychiatrycznie, neurologicznie ani odwykowo. Nie był karany sędownie za przestępstwa.

Dowód:

częściowo wyjaśnienia oskarżonego Z. J., k. 104 – 105 a.s. oraz k. 11 – 12 akt o syn. II K 310/06,

informacja z Krajowego Rejestru Karnego, k. 34.

Oskarżony Z. J. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów. Wyjaśnił, że miał w przeszłości sądowy zakaz prowadzenia pojazdów, lecz prawo jazdy nie zostało mu zatrzymane, ponieważ „gdzieś zaginęło”. Dodał, że po zakończeniu zakazu skontaktował się ze znajomym o nazwisku G. i jego kolegą, któremu przekazał wszelkie dokumenty potrzebne do wyrobienia nowego prawa jazdy a następnie „zdawał testy”. Oskarżony wyjaśnił, że jego znajomy G., który obecnie już nie żyje, przesłał mu prawo jazdy, które było tym samym dokumentem, który wcześniej zagubił. Z. J., nie potrafił wyjaśnić, dlaczego nie figuruje w ewidencji Wojewódzkiego Ośrodka Ruchu Drogowego we W., jako osoba przystępująca do egzaminu państwowego na prawo jazdy. Oskarżony nie podtrzymał wyjaśnień złożonych w sprawie II K 310/06, w których podał, że prawo jazdy zostało mu skradzione ze schowka samochodu P. w dniu 11.12.2005r. Wyjaśnił, że ich treść wynikała z tego, że był zastraszany a ponadto „ratował kolegę”.

Ponadto Sąd Rejonowy zważył, co następuje:

Ustalając stan faktyczny w sprawie Sąd Rejonowy oparł się na zeznaniach świadka M. M. oraz dowodach o charakterze materialnym wymienionych w pierwszej części uzasadnienia. Sąd pominął natomiast w przeważającej mierze wyjaśnienia oskarżonego Z. J., uznając je za niespójne, nielogiczne a przez to niewiarygodne. Sąd wziął pod uwagę jedynie tę część relacji oskarżonego, która pokrywała się z pozostałymi dowodami zgromadzonymi w toku postępowania.

Ustalając sprawstwo i winę oskarżonego w zakresie zarzucanych mu czynów, sąd stwierdził, iż wyczerpują one ustawowe znamiona występku z art. 180a k.k., tak w zakresie strony przedmiotowej, jak i podmiotowej. Nie budzi jakichkolwiek wątpliwości, że oskarżony w dniach 10 kwietnia 2019r. i 27 maja 2019r. kierował w ruchu lądowym pojazdami mechanicznymi, umyślnie nie stosując się do decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami, wydanej przez Prezydenta W. w dniu 03 lipca 2006r. nr (...).UP.III. (...) -05/06. Wskazane okoliczności wynikają jednoznacznie ze zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego tak o charakterze osobowym, jak i materialnym. Ustalając umyślny charakter czynów oskarżonego, sąd miał na uwadze to, że Z. J. wiedział o wydanej wobec niego decyzji o cofnięciu uprawnień do kierowania pojazdami silnikowi kat. A i B, która to decyzja została mu doręczona. Jednocześnie całkowicie niewiarygodne było twierdzenie oskarżonego, jakoby poddał się badaniu lekarskiemu wymaganemu do odzyskania uprawnień, jak też zdał egzamin na prawo jazdy w Wojewódzkim Ośrodku Ruchu Drogowego we W.. Przeczą temu jednoznacznie dokumenty zawarte jego aktach ewidencyjnych kierowcy oraz informacja (...) we W. z dnia 14 czerwca 2019r. Na nieprawdziwość wyjaśnień Z. J. wskazuje jednoznacznie również to, że dysponował on tym samym blankietem prawa jazdy, które miał rzekomo zagubić w grudniu 2005r. Zdaniem sądu oskarżony doskonale zdawał sobie sprawę z faktu cofnięcia mu uprawnień do kierowania pojazdami, a pomimo to, nie zwrócił dokumentu prawa jazdy i dalej kierował autem, dopuszczając się czynów zabronionych z art. 180a k.k. Ustalając sprawstwo i winę Z. J. w zakresie obu zarzucanych mu czynów, sąd nie stwierdził jakichkolwiek przesłanek wyłączających jego umyślność. Na możliwość przypisania oskarżonemu przestępstwa popełnionego w dniu 27 maja 2019r., nie wpływa zdaniem sądu fakt, że prawo jazdy zostało zwrócone Z. J. przez funkcjonariusza Policji w dniu 08 maja 2019r. Było to bowiem wynikiem braku w tymże momencie dostatecznych informacji odnośnie posiadania uprawnień do kierowania pojazdami mechanicznymi przez Z. J.. W tym zakresie wskazać należy, że oskarżony w przeciwieństwie do policjanta, który był dopiero w trakcie gromadzenia dokumentacji, miał pełną wiedzę odnośnie toku sprawy związanej z wydaną mu ostateczną decyzją o zatrzymaniu mu prawa jazdy. Na zwrot dokumentu oskarżonemu miały niewątpliwie wpływać jego zeznania w charakterze świadka, w których podał on nieprawdę, iż po zakończeniu zakazu prowadzenia pojazdów zdał egzamin na prawo jazdy w Wojewódzki Ośrodku Ruchu Drogowego przy ul. (...) we W.. Powyższe powoduje zdaniem sądu, że nie ma podstaw do ekskulpowania się Z. J. faktem wydania mu blankietu prawa jazdy przez funkcjonariusza Policji i uzasadnienia w ten sposób dalszego kierowania autem, pomimo cofnięcia uprawnień do kierowania pojazdami.

Podsumowując powyższe sąd uznał, że oba czyny oskarżonego były umyślne i zawinione, nie zachodziły okoliczności wyłączające winę oskarżonego ani bezprawność jego zachowania.

Sąd wymierzając karę oskarżonemu Z. J. przy zastosowaniu art. 91 § 1 k.k., baczyl na dyrektywy wskazane w art. 53 k.k., uwzględniając stopień zawinienia i społecznej szkodliwości przypisanych mu czynów, a nadto cele zapobiegawcze i wychowawcze, która to kara winna osiągnąć wobec oskarżonego. Biorąc pod uwagę okoliczności popełnionego przestępstwa, jak również właściwości i warunki osobiste oskarżonego, sąd uznał za zasadne wymierzyć mu za przypisane czyny karę 100 stawek dziennych grzywny, przy ustaleniu wysokości jednej stawki dziennej w kwocie 10 zł.

W punkcie II wyroku Sąd Rejonowy orzekł wobec Z. J. środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 1 roku. Dokonując powyższego rozstrzygnięcia sąd miał na uwadze treść przepisu art. 42 § 1a pkt 1 k.k., zgodnie z którym sąd orzeka zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych w razie skazania za przestępstwo określone w 178b k.k. lub 180a k.k. Jednocześnie sąd ustalił wobec oskarżonego minimalny, bo roczny okres zakazu.

Orzekając o kosztach sądowych, sąd zwolnił oskarżonego w całości od obowiązku ich zapłaty.

Sędzia Radosław Gluza